

РЕШЕНИЕ

№ 410

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11046** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. Д. Ц., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.1, срещу Решение № 4754/24.10.2023г., постановено по НАХД № 8458/23 г. по описа на СРС, НО, 130 състав. С оспореното решение е потвърден Електронен фиш серия К № 6168101, издаден от СДВР, с който на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лв. на основание чл.189, ал.4,вр. с чл.182,ал.2,т.3 от ЗДвП, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно, тъй като съдът не е възприел обективно фактическата обстановка. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноски.В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация- СДВР, чрез пълномощник, в писмен отговор по делото оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.В съдебно заседание ответникът, редовно уведомен не се явява и не изпраща представител.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната

жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 12.07.2023 г., около 20.35 ч., МПС „Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС], се движило в [населено място], по [улица]до № 15, с посока на движение бул.“ Д-р П. Д.“ към [улица].Автомобилът преминал при ограничение 50 км./час за населено място със скорост от 69 км./час, след приспаднат толеранс от 3%, като е превишил разрешената скорост с 19 км./час.Нарушението било констатирано с распечатка от техническо средство, в която бил отразен регистрационния номер на лекия автомобил, датата и часа на измерването, мястото и скоростта.

На Р. Д. Ц., собственик на МПС, бил издаден ЕФ серия К № 6168101, с който за нарушението по чл.21, ал.1 от ЗДвП и била наложена глоба в размер на 100.00 лв. на основание чл.189, ал.4,вр. с чл.182,ал.2,т.3 от ЗДвП.

За да потвърди ЕФ Районният съд е приел, че същият е издаден от компетентен орган и при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Приел е още, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето и е определен размерът на санкцията.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения за допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. Обратно на твърденията в касационната жалба, съдът е отговорил на всички възражения на жалбоподателя, като същите са отхвърлени с убедителни мотиви.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на санкционираното лице е да обори презумптивната доказателствена сила на ЕФ. От събраните в производството пред СРС писмени доказателства не се установяват обстоятелства, противоречащи на посоченото в ЕФ. От СРС са изложени подробни мотиви, които се споделят от настоящия касационен състав и не следва да се преповтарят, относно оплакването на санкционираното лице за това, че от наказващия орган не е доказано по безспорен начин, че същото е извършило нарушението, нито че то е извършено при условията на повторност, както и по отношение на годността на автоматичното техническо средство с което е констатирано нарушението.Правилни са и изводите на СРС, че санкционираното лице е осъществило от обектива и субективна страна визираното в нормата на чл.21, ал.1 от ЗДвП нарушение. Доказателства които да оборят тези изводи не са представени нито в производството пред СРС, нито в настоящото касационно производство. Същото се отнася и по отношение на определения размер

на глобата.

С оглед на така изложеното решението на СРС, като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

При този изход на спора на ответника по касация се дължи юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанции на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4754/24.10.2023г., постановено по НАХД № 8458/23г. по описа на СРС, НО, 130 състав.

ОСЪЖДА Р. Д. Ц., ЕГН [ЕГН], с адрес:гр.С.,[жк],[жилищен адрес]да заплати по сметката на СДВР, сумата в размер на 80.00 лв./осемдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.